687/03

Den 15. december 2003 blev i sag nr. 60.866:

xxxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med en anmeldt skade.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at skaden er fremkaldt forsætligt at klageren, jf. forsikringsaftalelovens § 18.

Klageren anfører, at han i forbigående sindsforvirring har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt, da han den 16/9 2002 kørte sin bil i havnen, jf. forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1. Klageren oplyser over for nævnet, at han i perioden april 2001 - marts 2002 har haft psykiske problemer, og at han har modtaget behandling herfor. Siden marts 2002 havde tilværelsen "forløbet planmæssigt indtil ulykken" den 16/9 2002.

Selskabet har ved skrivelse af 27/5 2003 til nævnet redegjort for sagen således:

> "Af klagers anmeldelse af den 11. oktober 2002, vedlagt bilag .., fremgår det, at klager i dybt deprimeret tilstand kørte i havnen i N.S. - Kun med ønsket om at slippe for livet. Da det tog for lang tid inden bilen sank, fortrød klager sit forsøg på selvmord.
>
> På baggrund af klagers anmeldelse har selskabet afvist erstatning jf. vedlagt bilag ..

I henhold til forsikringsbetingelserne afsnit 3 punkt 6, '**hvilke skader er dækket**' fremgår det, at forsikringen dækker enhver skade på køretøjet samt tab af køretøjet ved tyveri eller røveri bortset fra '**skade forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed**', se FAL § 18 jf. punkt 6.5. (bilag ..)

Klager har efterfølgende ved brev af den 2. januar 2003, vedlagt bilag .. anfægtet selskabets afvisning.

Selskabet har ved skrivelse af den 18. februar 2003 fastholdt sin afvisning, jf. bilag ..

Erklæringen fra Læge R.R. er **først** udarbejdet den 6. november 2002 eller 2 måneder efter hændelsen, hvorfor det er selskabets opfattelse at erklæringen ikke kan danne grund for, hvorvidt klager har været under forbigående sindsforvirring, da klager kørte sin bil i havnen jf. vedlagt bilag ..

Det er endvidere selskabets opfattelse, at en erklæring ikke burde være udarbejdet af klagers praktiserende læge, men af en psykolog. Her skal henvises til nævnets tidligere kendelse 49.557.

Selskabet har modtaget en meddelelse fra Aa. politi om, at der ikke er optaget en rapport angående hændelsesforløbet.

Efter at have foretaget en fornyet gennemgang af sagen må vi fastholde vor stillingtagen. På baggrund af de fremkommende oplysninger til sagen, er det selskabets opfattelse, at klager ikke har løftet bevisbyrden for, at han har lidt af en sindssygdom og på grund af sygdommen har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt. Der skal tillige henvises til, at klager i sin egen anmeldelse af den 11. oktober 2002, **kun** beskriver sin tilstand som værende deprimeret."

Det hedder i den praktiserende læges erklæring af 6/11 2002:

"Til forsikringsselskabet kan det hermed attesteres, at ovennævnte den 16.09.02 under forbigående sindsforvirring kørte sin bil i havnen i suicidalt øjemed."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**6. Hvilke skader er dækket**

Forsikringen dækker enhver skade på køretøjet samt tab af køretøjet ved tyveri eller røveri

bortset fra

…

6.5.

skade forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed, se Forsikringsaftalelovens § 18, …"

Nævnet udtaler:

Nævnet finder ikke grundlag for at kritisere, at selskabet på det foreliggende grundlag har afvist at yde klageren erstatning som sket.

Nævnet finder dog anledning til at bemærke, at denne afgørelse ikke udelukker, at bevisførelse under en retssag vil kunne føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand